

The fight of the Iranian people against the criminal regime of the Islamic Republic will continue until victory

April 2026

More than twenty years of direct and indirect negotiations between Western countries—especially the United States—and the Islamic Republic have not only failed to produce positive results, but have also enabled the regime’s leaders to pursue a policy of military and ideological expansion. Through uranium enrichment, the development of long-range missile programs, and support for proxy forces, they have sought to establish regional hegemony and expand their strategic influence depth.

The experience of the past two decades has clearly demonstrated that the ruling regime in Iran is in no way reformable and has no genuine intention of engaging in constructive dialogue or resolving conflicts.

Following the recent war involving the United States and Israel against the regime in Tehran and the weakening of the regime’s defensive systems, Islamic republic quickly shifted to an irregular warfare by attempting to expand the conflict across the region. Actions such as disrupting oil tanker traffic through the strait of Hormoz and threatening vital energy routes were aimed at increasing the cost of war for the West and imposing economic pressure on the global community.

At the same time, the lack of a unified consensus and opposition from some European NATO countries to this war, created an environment in which these countries and their liberal and leftist media outlets and political groups, practically support the Islamic Republic terrorist regime.

There are now negotiations going on between US VP J.D. Vance and Ghalibaf in Pakistan. However, based on past experience, **these talks are unlikely to yield meaningful results**, and the possibility of renewed war remains high.

Indeed, considering the present circumstances—marked by severe economic decline, the erosion of military capacity, internal divisions within the power structure of the IRI, plus shifting regional dynamics—a rare opportunity has emerged for a fundamental change in Iran. Moreover, the Iranian people, after enduring years of hardship and suffering, are seeking an end to the current situation and a path toward freedom and a different future. Accordingly, many believe that the time has come to focus on practical solutions to bring this situation to an end—solutions grounded in the will of the Iranian people, regional support, and the effective use of available capacities.

It is evident that any agreement that merely preserves puppet leaders similar to Venezuela, Syria or Afghanistan, or offers superficial reforms—such as limited or controlled freedoms—will not meet the demands of the Iranian people. **The realization of fundamental freedoms, an end to repression, the release of political prisoners, and the establishment of conditions for a democratic system, such as opening the internet, remain among the core demands of the nation.**

Ultimately **no matter what the negotiations’ result is, what will govern the outcome in future is the will and determination of the Iranian people to build a free and independent future—a path that the vast majority will follow until the final victory is achieved, the people who were slaughtered by fifty thousand in few hours, more than what US lost in few years in Vietnam war.**

The Iranian Democracy Front is a coalition of freedom-loving political organizations committed to promoting democracy and human rights.

جنگ ملت ایران با رژیم تبهکار جمهوری اسلامی تا پیروزی ادامه خواهد داشت

فروردین ۲۵۸۵

بیست سال گفتگو و مذاکرات مستقیم و غیر مستقیم غرب، بویژه آمریکا، با جمهوری اسلامی نه تنها نتیجه مثبتی نداشته بلکه به سردمداران رژیم یاری داد تا، با دنبال کردن سیاست توسعه نظامی - شیعی، بکوشند با غنی سازی اورانیوم، توسعه پروژه موشکهای دور برد و حمایت از نیروهای نیابتی، هژمونی منطقه ای برای خود ایجاد کرده و عمق استراتژیک رژیم را گسترش دهند. تجربه بیش از دو دهه نشان داده که رژیم ملایان حاکم بر ایران، بهیچ وجه اصلاح پذیر نیست و به دنبال گفتگوی سازنده و حل اختلافات نمی باشد.

پس از آغاز جنگ اخیر آمریکا و اسرائیل با رژیم تهران و حذف علی خامنه ای در آغاز و از بین بردن سامانه های دفاع هوایی و پدافندی ایران، رژیم بلافاصله جنگ را به شکل نا متقارن تغییر داد و کوشش کرد منطقه را درگیر جنگ کند. با بستن تنگه هرمز و تهدید به منفجر کردن و ندادن اجازه عبور به نفت کش ها، کوشش کرد هزینه جنگ فرسایشی را برای ایالات متحده و جهان غرب به شدت بالا ببرد و زیانهای اقتصادی بسیاری را به آنها تحمیل کند.

از سوی دیگر، نبود یک اجماع جهانی و مخالفت بسیاری از کشورهای اروپایی با این جنگ، بدلیل اختلافات در پیمان اتلانتیک شمالی، شرایطی را فراهم کرد که این کشورها و رسانه های بیشمار لیبرال و چپشان بتوانند از آن آب گل آلود فضای سیاسی ماهی بگیرند و عملاً پشتیبان فرقه تبهکار حاکم بر ایران شوند. فشار های اقتصادی و سیاسی در آمریکا و ریزش ساختار قدرت در ایران طرفین را راضی به گفتگو در اسلام آباد کرده. مذاکراتی که میان معاون رئیس جمهور آمریکا جی دی ونس و قالیباف، با میانجی گری شهیاز شریف نخست وزیر پاکستان، انجام میشود. پیداست که این مذاکرات نیز بی نتیجه به پایان خواهد رسید و شعله جنگ دوباره آغاز خواهد شد.

لذا اکنون که رژیم در ورشکستگی کامل اقتصادی و ناتوانی نسبی نظامی است و شکاف هایی بین دولتمردان رژیم پدید آمده و نیز کشورهای منطقه نیز بر خلاف گذشته موافق عبور از رژیم هستند و، بالاتر از هر چیز، مردم ایران همه این مصیبت ها را به امید رهایی کامل از رژیم تحمل کرده اند، امروز جای بحث و گفتگو با رژیم پلید جمهوری اسلامی نیست، بلکه باید از امکانات موجود میدانی و توان نظامی مستقر در منطقه و نیز اجماع منطقه ای برای پایان دادن به عمر ننگین رژیم ملایان و، از همه مهمتر، خواست اکثریت ملت ایران برای گذر از رژیم، کار را به پایان رساند.

روشن است که هر گونه توافقی که از نوع بر سر کار نشان دادن دست نشانده گان مانند ونزولا، سوریه، افغانستان باشد، یا شامل برقراری اینترنت آزادی، همه زندانیان سیاسی، اعدام نکردن جوانان، باز شدن فضای سیاسی برای برقرار کردن دموکراسی در ایران و پذیرش انتخاب شاهزاده رضا پهلوی توسط اکثریت ملت ایران برای رهبری دوران گذار، نباشد، مورد پذیرش ملت آزادیخواه ایران نیست و مشکلات منطقه و دنیای آزاد را بیش از پیش گسترش خواهد داد.

در هر صورت، با هر نتیجه ای که این مذاکرات داشته باشد، جنگ ملت ایران با این رژیم تبهکار و تروریست، تا براندازی کامل رژیم ادامه خواهد داشت، رژیمی که در زمان چندین ساعت بیش از پنجاه هزار ایرانی را سلاخی کرد، بیش از کشته شدگان آمریکا در چند سال جنگ ویتنام.

سازمانهای هموند جبهه هماهنگ مبارزان ایران:

انجمن ایران در دالاس، انجمن ایرانی برای صلح و آزادی و عدالت، انجمن زنان پارسی در سوند، انجمن فرهنگ ایران زمین، بنیاد اروپایی زرتشت شناسی، تشکیلات لوس آنجلس-ایران، پشتیبانان جنبش دموکراسی، پیمان برای دموکراسی، جمعیت آزادیخواهان ایرانی در فرانسه، جمعیت خرد پیشگان ریشه ای، جنبش حمایت از مبارزات ملت ایران، جنبش زنان ایران، حزب ایران نوین (سیاتل)، حزب دموکرات مردم ایران، رادیو آزادگان، سازمان ایران پاد، سازمان پان ایرانیست، سازمان رهایی ایران، سازمان جوانان هوادار مشروطه پادشاهی، سازمان حقوق بشر برای آزادی زندانیان سیاسی، سازمان سرباز، سازمان سکولارهای دموکرات ایران، سازمان مشروطه خواهان ایران پادشاهی، سازمان مشروطه خواهان بلوچ، سازمان نگهبانان ایران جاوید، سازمان نظم نوین ایرانیان، سازمان نهال، سازمان همبستگی زنان ایران، شورای اتحاد و همبستگی نیویورک، کانون اروپایی برای آموزش جهان بینی زرتشت، کانون خرد، کنگره همبستگی ایرانیان، نگهبانان یکپارچگی ایران.